

Х. Гена.

А онази вечеръ я дочухъ, като приказваше съ Зографската
Захарина.

Б. Краса.

/Ядосано/ Съ тази змейна ли?

--

Беки-тя е змейна?

--

Съ нея динъ я не оставяй.

--

Могат ли я!

--

По-рѣдко да ви идва.... Е, че какво ѝ казва?

--

Шепне ѝ: гдѣ въ наше село момѣкъ за мене? Вси таквизъ -
кхцини пилета! А той мечкаря де - пукне ли се пролѣтъ - като п
птичка: гдѣто му сърдце поиска.... Тазъ вечеръ тукъ, утрѣ въ
Загоре.... Пѣкъ тамъ намъ какъ пѣли момитѣ....

--

Намѣрила съ кого приказка да срѣщне.

--

И като си шушукатъ, очитѣ ~~отъ~~^{умѣ} като вѣгленъ блѣщукатъ;
хванали си една друга рѣцѣтъ, прѣсти си стискатъ, като че не
сх се видѣли съ години.

--

Ами Захарина не ѝ ли разправя нѣщо за змея?

--

Не чухъ, тя само ѝ стиска рѣцѣтъ, а нашата туку ѝ разпра-
вя: тегляло ѝ душата: Кхдѣ замръкне да не осъмне; кхдѣ осъмне
да не замръква.... Ей тѣй да ходѣла на воля: гдѣто ѝ око по-
гледне - до тамъ да могла да стигне....

--

Дѣтински умѣ!

--

Лани, като ходиха съ овцаритѣ въ Балкана, кога се е качи-
ла на змеява чукаръ, и като видѣла свѣтове, свѣтове - завела
ѝ се главата - и отъ тогава все по тѣзи свѣтове бѣлнува ...
Искала много да виде, много нѣщо да чуе и много да разбере.

--

Че съ мечкаря свѣтове ще виде и животъ ще разбере.

--

Е, хх де?

--

Запоено е момичето ти, Хаджийке, запоено е!

--

/Стрѣснато/ Запоено!

--

Ама небой се! Има ~~за~~пойка - има и отпойка. Всичко съ бил-
ки става. И Епитровото момче бѣше запоено, ама ...

--

Ти ли го пѣри?

--

Три пхти като го полѣхъ - на дѣвола въ ушитѣ.

--

Охъ, бабо Красо, - незнамъ какъ ще ти се отплащамъ.

--

Само да го повърна.

--

Утрѣ като е Гергьовденъ, да ли?...

--

Срѣщу Гергьовденъ още по-добрѣ.... срѣщу Благоведъ е било